

[Estrup]

Jeg kan på mange måde have sympati for nogle af formuleringerne i forslaget. Det gælder spørgsmålet om at kombinere uddannelse og demokrati og lægge vægt på, at en større uddannelsesindsats er en af de bedste grundpiller for vores demokrati. Det gælder betragtningerne om, at man skal fremme et større engagement, at vi har brug for græsrodsarbejdet, og at det gælder om at udbrede den aktivitet, der ligger i det til større grupper.

Det er tanker, vi deler i Det Radikale Venstre, og tanker, som selvfølgelig også ligger til grund for det 10-punkts program, som nu er i færd med at blive udmøntet i praksis, og som der jo allerede her fra talerstolen er sagt adskillige ting om. På den ene side pæne ord fra arbejdsministeren, på den anden side fra fru Jytte Andersen lidt store fagter, synes jeg nok. Jeg tror, det i samme sætning lykkedes fru Jytte Andersen at sige, at det var udtryk for et middelmådigt forlig, men at det samtidig fortjente ros. Det er jo ganske imponerende.

Jeg synes, at man for det første skal understrege, at 10-punkts programmet også rummer forsøgsaktivitet og derfor naturligvis ikke fra den ene dag til den anden kan fungere som et perfekt system. Men der er sat mange aktiviteter i gang, og det er jo bl.a. også kommet til udtryk i voksenuddannelsesfonden.

Det er naturligvis fuldstændig ved siden af at påstå, at Det Radikale Venstre blæser på de uddannedes kvalifikationsbehov. Hvad skulle vi så have sat 10-punkts programmet i verden for, hvorfor skulle vi have interesseret os så meget for, hvordan man prøver på at få uddannelsesstilbud til at virke osv.? Men det er selvfølgelig den slags flotte bemærkninger, man kommer med, og det vil jeg ikke gå videre ind i, men blot konstatere, at det i hvert fald ikke er sandt, når det bliver sagt, at de penge, som er blevet brugt til uddannelsesstilbudsordningen, er taget fra 10-punkts programmet.

Dernæst vil jeg sige om VS-forslaget om betalt frihed til uddannelse, at når det kommer til det økonomiske, hvor det altså er en meget dyr sag, 30 mia. kr., hvis man regner brutto, noget mindre uægtelig, hvis man regner netto, kan vi måske drive det ned på omkring 11-13 mia. kr. Det er dog stadig væk en ganske pæn sjat penge, og jeg føler

mig langtfra overbevist om, at de økonomiske overvejelser, der ligger bag dette, rigtig har hold i virkeligheden. Der er altså ikke rigtig noget forsøg på at forklare, hvem det er, der kommer til at betale det her, hvad det betyder for virksomhedernes konkurrenceevne, hvad det betyder for arbejdspladserne, hvor meget det betyder af substitution fra arbejde til kapital. Det er nok vigtige ting at få med ind, hvis man skal fremlægge så stor en sag.

Man må nok sige, at forslagsstillerne selv er lidt opmærksomme på, at der er problemer. I hvert fald slutter man jo af på en af de sidste sider med at foreslå en stor fond til at fordele byrderne på virksomhederne, og dermed har man jo i nogen grad peget på, at det nok er en ret stor belastning for erhvervslivet.

Vi har altså lidt den fornemmelse, at det er studiekredsarbejde; der er mange luftkasteller i det, men selvfølgelig interessante luftkasteller. En af de ting, som peger i den retning, er, at man foreslår 100 pct. personalekompensation, uanset om det kun drejer sig om 2 timers betalt frihed. Det er dog ganske imponerende.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, men vi vil gerne diskutere de emner, der ligger bagved.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Hvis Det Radikale Venstre havde haft tanke og hjerte nok for de kortuddannede, havde der i dette Folketing været et flertal for at sikre de kortuddannede en rettighed til selv at vælge deres uddannelse og ikke det makværk af et jobtilbudsforlig, som fulgte umiddelbart efter vedtagelsen af 10-punkts programmet.

Når jeg siger, det var et middelmådigt forlig, så er det, fordi tankerne omkring betalt frihed til uddannelse ikke blev fastholdt i 10-punkts programmet. Men når jeg samtidig roser forsøgs- og udviklingsarbejdet, så er det naturligvis, fordi netop det område har været udsultet i mange år eller rettere sagt: de er meget beskedne folk, folkeoplysningsfolkene, og de er ikke vant til at få så mange millioner, som var en konsekvens af 10-punkts programmet. Det synes jeg var rosværdigt. Men det kunne man have gjort på anden vis